

УДК 339.137.2: 330.341.1: 338.1

Омельяненко Віталій Анатолійович***СТРАТЕГІЧНІ АСПЕКТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
СИНЕРГІЇ ІННОВАЦІЙНИХ ПРІОРИТЕТІВ**

Анотація. Стаття присвячена аналізу теоретичних аспектів визначення пріоритетів інноваційного розвитку та забезпечення їх синергії на основі міжгалузевих зв'язків. Управління інноваційною системою запропоновано розглядати на основі законів розвитку та синергії. На прикладі АПК розглянуто основні аспекти інноваційної безпеки галузі та розглянуто роль міжгалузевих інноваційних зв'язків. Проаналізовано основні проблем інноваційного розвитку України, що ґрунтуються на основі міжгалузевої взаємодії. Визначено роль міжгалузевого трансферу технологій як інструменту реалізації інноваційних пріоритетів. Запропоновано схему обґрунтування інноваційних пріоритетів на основі системного аналізу потреб економіки, міжкластерних зв'язків і міжнародного впливу. Розглянуто потенціал інформаційно-комунікаційних і зелених технологій у контексті інноваційного розвитку.

Ключові слова: стратегія, інноваційні пріоритети, міжгалузевий трансфер технологій, синергія, стратегічне управління.

Вступ. В сучасних умовах стабільна конкурентоздатність і безпека країн може визначатися як лідерством традиційних галузей, що генерують прибуток (внутрішні продажі та експорт) для інвестування в нові технології, так і дією факторів довгострокового характеру – інноваційних. У той же час при поглибленні інтеграції та формуванні міжнародних корпорацій соціально-економічні системи країн, що не ввійшли в глобальні технологічні ланцюжки, починають деградувати.

У багатьох державах при реалізації інноваційно-промислової політики спостерігається відсутність єдності розуміння цілей, пріоритетів і шляхів просування інтересів держави як на національному, так і в міжнародному вимірах. Суттєвою перешкодою для ефективної інноваційно-промислової політики є те, що короткострокові бізнес-інтереси досить часто превалюють над стратегічними національними.

Відтак ми приходимо до необхідності розроблення концептуальних засад інноваційно-промислової політики, що сприятиме технологічному оновленню галузей і створення ланцюжків доданих вартостей, які будуть максимально інтегрувати національних виробників та окремі галузеві кластери на створення кінцевого конкурентоздатного продукту. Відтак постає питання не простого визначення переліку інноваційних пріоритетів, а максимізації їх взаємодії на основі отримання синергетичних ефектів.

Постановка задачі. Необхідність проведення досліджень оптимізації управління інноваційною системою, механізмів реалізації коротко-, середньо-

* **Віталій Анатолійович Омельяненко** – канд. екон. наук, викладач кафедри економічної теорії, Сумський державний університет, omvitaliy@gmail.com

і довгострокових національних пріоритетів та алгоритмів моніторингу їх досягнення обумовлена тим, що більшість дослідників переважно розглядають лише окремі структурні елементи економічної безпеки України (ресурсна та енергетична безпека, фінансова та соціально-економічна безпека, інноваційна та технологічна безпека, продовольча безпека, зовнішньоекономічна безпека тощо). Відсутність єдиного інтегрованого бачення системного змісту інноваційного виміру національної безпеки та визначення її складових як у науковому дискурсі, так і в нормативно-правовій базі, створює низку суперечностей і неточностей, що само по собі виступає загрозою у результаті проблем координації цільових індикаторів і розпорошення ресурсного забезпечення пріоритетів розвитку.

На основі наведеного метою даного дослідження є визначення концептуальних засад вибору пріоритетів інноваційного розвитку на основі максимізації синергетичного ефекту їх взаємодії.

У попередніх дослідженнях [1—3] на основі світового досвіду нами було доведено, що виділяти державні пріоритети варто таким чином, щоб альтернативи розвитку економіки, а саме інерційний сценарій (розвиток традиційних галузей і внутрішнього попиту) і прогресивний сценарій (розвиток інноваційних галузей і високотехнологічного попиту), не мають протиставлятися. Зазначений підхід ґрунтується на розумінні того, що економічна система країни являє собою сукупність різних виробничо-технологічних укладів – від передових до вже освоєних або навіть «згасаючих». При цьому зростання сукупної ефективності господарства не є результатом розвитку лише новітнього укладу, а й може досягатися через інноваційні процеси (ланцюжки) в традиційних галузях. Таким чином, ми приходимо до висновку, що для національної економіки не менш важливим також є систематичний розвиток і відновлення «старих» виробництв, що генерують поточні доходи. Відзначимо також, що сектор послуг і галузі, не пов'язані з фізичним виробництвом, у розвинених країнах базуються на потужній промисловій базі. Відтак ми приходимо до завдання оптимізації стратегії інноваційного розвитку, що в умовах обмеженості ресурсів має ґрунтуватися на можливості отримання синергетичних ефектів [4; 5].

Результати. У рамках завдання забезпечення синергії управління інноваційною системою [6] має ґрунтуватися на законі розвитку, що діє для відкритих динамічних систем, оскільки інноваційна система взаємодіє з зовнішнім середовищем, знаходиться в постійному процесі змін за численними параметрами (масштаб, структура, склад, продукт тощо), та законі синергії, згідно з яким при узгодженості векторів розвитку елементів системи позитивний ефект перевищує математичну суму часткових результатів взаємодіючих елементів.

Закон синергії для інноваційної системи ми пропонуємо розглядати на основі міжгалузевих зв'язків, що відповідають концепції технологічного пакета як групи технологій, що спрямовані на отримання певного результату.

Значення міжгалузевих зв'язків для національної безпеки проілюструємо на прикладі АПК, де ми маємо критично високий відсоток імпортової складової забезпечення всього циклу аграрного виробництва (енергоносії, хімічні добрива,

засоби захисту рослин тощо). В аналітичному дослідженні [7] відзначається, що понад 60 % капітальних інвестицій галузі спрямовується на придбання складної сільськогосподарської техніки. Наразі витрати на її імпорт перевищують 1 млрд дол. При цьому реалізація амбітних планів доведення виробництва зерна до 100 млн т на рік призведе до того, що в структурі аграрного виробництва іноземна складова перевищить 70 %, що створить серйозну загрозу стабільному розвитку конкурентоспроможності АПК України.

Питома вага АПК становить 14 % ВВП нашої країни, що зможе дати імпульс економіці лише за умови збільшення ефективності за допомогою освоєння передових технологій. За результатами аналізу доданої вартості в секторі [7] можемо відзначити, що у 2015 році на 1 працюючого в аграрному секторі ЄС у середньому припадало 29,5 тис. дол. доданої вартості, а наприклад у Німеччині – 43,3 тис. дол. і Франції – 95,4 тис. дол. В Україні цей показник становить лише 6,3 тис. дол.

Важливо те, що ситуація аналогічна стану в АПК наразі характерна практично для всіх галузей економіки України, в тому числі й у критично важливого ВПК, що створює системні загрози для національної безпеки.

З метою ілюстрації можливого варіанту координації міжгалузевих пріоритетів на рис. 1 нами показано приклад взаємодії технологій різних секторальних технологічних кластерів. На основі цього при оптимізації інноваційних пріоритетів варто обирати технології, що знаходяться на перетині секторальних пріоритетів.

У рамках стратегічного управління відзначимо, що в сучасних умовах нові рішення в інноваційно-технологічних системах приходять у результаті незвичайних поєднань і комбінацій технологій з різних секторів у новий синтез у рамках комбінаційно-синтезуючого методу. Прикладом таких комбінацій технологій для АПК може виступати «точне землеробство» – комплексна високо-технологічна система агроменеджменту, що включає в себе технології глобального позиціонування (GPS), географічні інформаційні системи (GIS), технології оцінки врожайності (Yield Monitor Technologies), технологію змінного нормування (Variable Rate Technology) і технології дистанційного зондування землі (ДЗЗ) тощо. Значні можливості для впровадження високих технологій у металургії, зокрема космічній, що може стати новим пріоритетом в Україні, були розглянуті нами в дослідженні [8].

До основних проблем інноваційного розвитку України, що ґрунтуються на основі міжгалузевої взаємодії, можна віднести такі:

- 1) втрата інфраструктури та середовища міжгалузевої взаємодії підприємств з виробниками засобів виробництва;
- 2) несприйнятливість існуючих виробництв до інновацій та технологічного оновлення;
- 3) проблеми та обмеження інновацій у системі держзакупівель;
- 4) втрата кваліфікованих кадрів, коли нівелюється інтелектуальний потенціал. Кадри, що залишилися, переміщуються в інжинірингові бізнес-структури, які досить часто не працюють на економіку України.

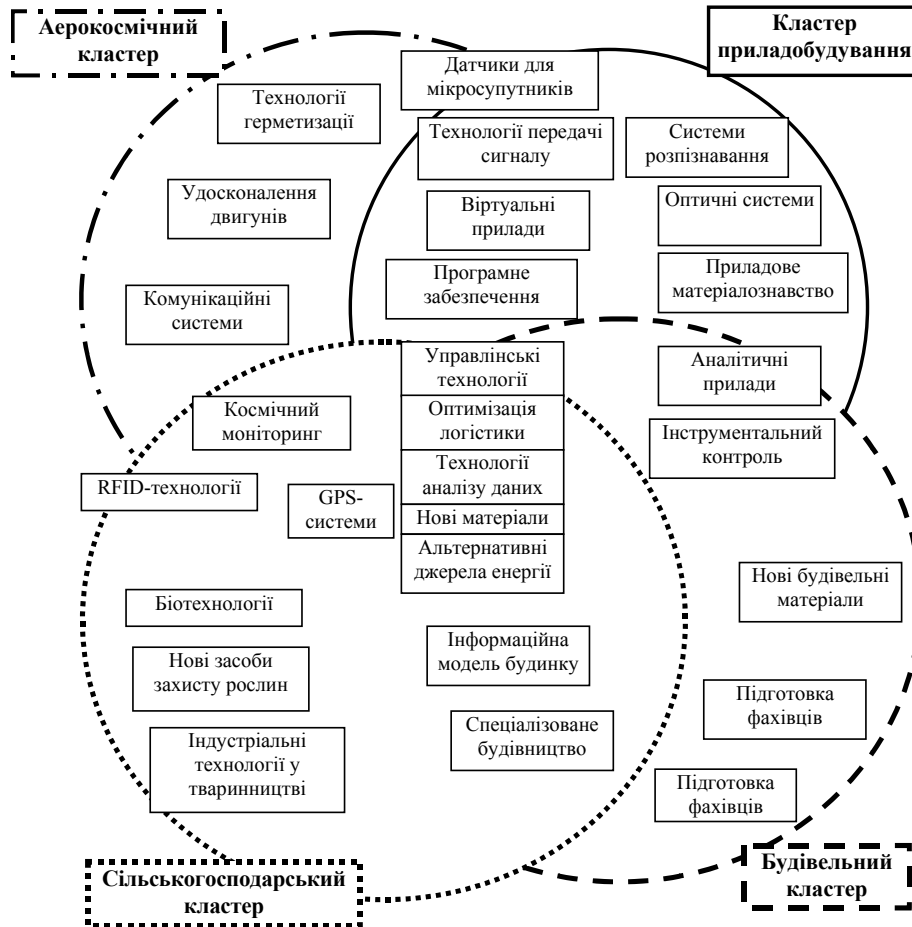

Рис. 1. Схема взаємозв'язку між кластерами на основі міжсекторального трансферу технологій (розроблено автором)

У контексті аналізу світового досвіду та провідного вектору зовнішньої політики України особливо відзначимо досвід ЄС, де при розробці тематичних пріоритетів враховуються такі групи критеріїв, засновані на максимізації ефективності ланцюжків доданої вартості через міжнародне співробітництво [9]:

- внесок у досягнення цілей ЄС, таких як стале економічне зростання, динамічна та конкурентоспроможна економіка, заснована на знаннях тощо;
- відповідність перспективним науковим дослідженням з високим потенціалом застосування результатів у соціально-економічній сфері;
- отримання «доданої вартості» на європейському рівні.

Щодо світового досвіду практичної реалізації організаційного аспекту отримання синергії, то, наприклад, уряд Великобританії робить кроки, спрямовані на об'єднання розрізнених досліджень під егідою Центру сканування горизонтів (Horizon Scanning Centre). Іншим яскравим прикладом реалізації галузевих

пріоритетів через інноваційну мережу та державно-приватне партнерство може бути НАСА, що ніколи не будувала ані ракет, ані космічних кораблів, доручаючи займатися їх конструюванням і виробництвом приватним підприємцям на зразок Boeing або Lockheed Martin, тобто НАСА здійснює функцію координації інноваційної мережі.

У рамках аналізу інноваційно-технологічних систем відзначимо, що інновації в них можуть поширюватися як на горизонтальному (внутрішньогалузевий і міжгалузевий трансфер технологій), так і вертикальному (трансфер між великим і малим бізнесом) рівнях. Поширенню на внутрішньогалузевому рівні сприяє конкуренція між аналогічними компаніями, а міжгалузева дифузія інновацій пов'язана зі зниженням бар'єрів і «розмиттям» меж галузей. На вертикальному рівні інновації через трансфер технологій просуваються по двох протилежних напрямках: від малих венчурних компаній до великих виробників і від останніх у малий бізнес, що використовує інноваційні технології.

При оптимізації інноваційних пріоритетів відзначимо, що процес технологічного зв'язку може також відбутися і в зворотному порядку, оскільки неконкурентна галузь може підірвати інші пов'язані з нею галузі, коли вона виступає в ролі споживача.

При управлінні міжгалузевими взаємодіями варто враховувати наявність так званої інноваційної пастки або «розриву» технологій. Купівля технологій вимагає великих витрат, ніж придбання окремих машин та устаткування. Придбання технологій (групи технологій чи технологічного пакета) вимагає наявності певного рівня власного інноваційного потенціалу, в які можна успішно інтегрувати нову технологію, а застарілі потужності призводять до вузьких місць у виробництві та в його міжгалузевих зв'язках. Ринок технологій характеризується меншою ємністю у порівнянні з ринком машин та устаткування. Придбання окремих машин та устаткування простіше узгоджується з наявними технологіями і набагато легше адаптується до виробничих потреб. У результаті цього галузь поступово може перейти до стану, що дозволить купувати комплексні технології. У цих галузях інноваційний розвиток забезпечує відповідна промислова політика, яка спрямована на стимулювання та підтримку придбання нового обладнання та продуктів.

Оцінки відносної значущості міжгалузевого трансферу технологій у якості джерела технологічного розвитку промисловості та синергії можна отримати, визначивши співвідношення між двома ефектами [10, с. 90]:

- 1) приростом сукупної продуктивності всіх галузей економіки за рахунок внутрішньогалузевої та міжгалузевої дифузії технологій;
- 2) приростом сукупної продуктивності галузей унаслідок безпосереднього здійснення науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт в самих галузях.

Також ряд досліджень, зокрема й Global Manufacturing Competitiveness Index (2016) експертів Deloitte [11], показує тенденцію поступового збільшення значень технологічного мультиплікатора практично в усіх країнах ОЕСР, що обумовлено ускладненням у технологічному плані продукції промислового призначення та зростаючою галузевою спеціалізацією і зростанням обсягів міжгалузевої торгівлі промисловим обладнанням, компонентами та матеріалами.

Міжгалузевий трансфер також потрібно аналізувати в зв'язку з тим, що при заміщенні технологічних укладів відбувається зміна ядра укладу (що носить міжгалузевий характер), що передбачає трансформацію функціональних взаємозв'язків системи і перехід в якісно новий стан – утворення нової структури [12]. Новий технологічний уклад формується в рамках діючої структури існуючого технологічного укладу, що характеризується пропорційним складом елементів і їх взаємозв'язками. Перехід до нового укладу координується наявними нормативно-правовою базою, інститутами та організаційними інноваціями.

На основі наведеного на рис. 2 показано розроблену схему оптимізації інноваційних пріоритетів, що базується на системному аналізі потреб економіки, між кластерних зв'язків і міжнародного впливу.

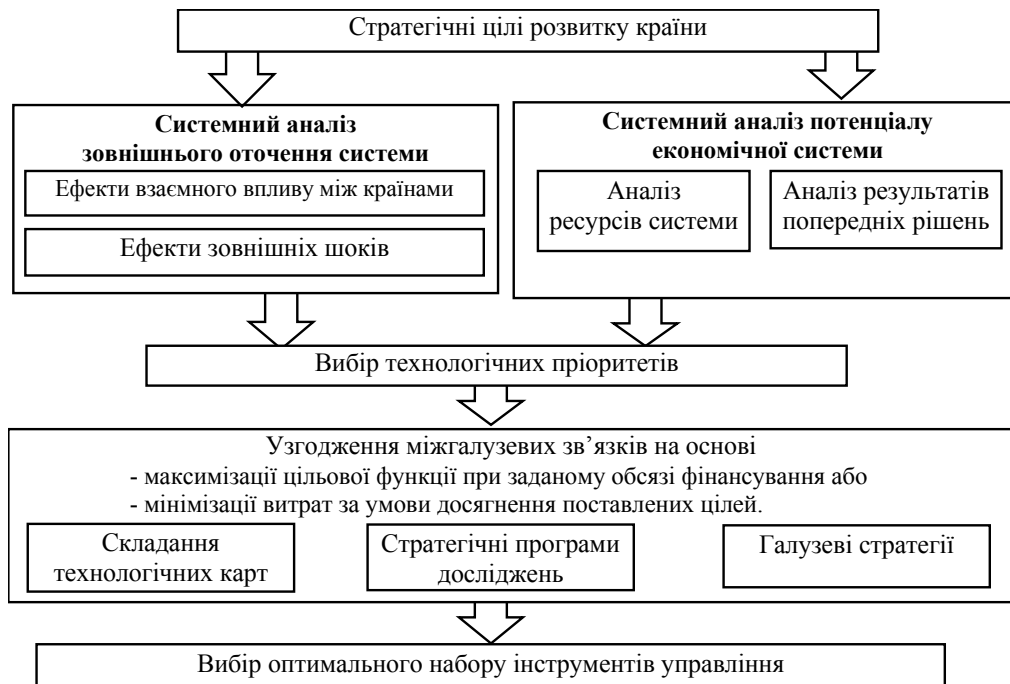

Рис. 2. Схема обґрунтування інноваційних пріоритетів (розроблено автором)

Наявність зовнішніх чинників (конкуренція транснаціональних компаній, рівень концентрації галузі, маса і норма прибутку, інші особливості галузевих ринків) призводить до парадоксальної ситуації у відтворенні фондів, що тісно пов'язана з інвестиціями та інноваціями. Так, середній вік фондів у тих галузях, які повинні випускати більш продуктивне обладнання для галузей кінцевого споживання, істотно вище, ніж у галузях, які виробляють предмети кінцевого споживання, і видобувних галузях. «Технологічна пастка» в двох напрямках: чи низько технологічні галузі не можуть абсорбувати нові технології, а середньо технологічні галузі, які повинні забезпечувати технічний прогрес, мають застарілі потужності.

Важливу роль при управлінні інноваційним розвитком відіграють стандарти, через які держава не тільки знижує ресурсоемність вітчизняної економіки та піклується про здоров'я населення, але і стимулює комунікацію між виробниками та розробниками нових технологій і формує потужний довгостроковий попит на їх послуги.

Важливий фактор синергії пов'язаний з міжсекторальними технологіями додаткового значення, які ми розглянемо на прикладі інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) і зелених технологій.

Міжнародні дослідження свідчать про тісний зв'язок між використанням ІКТ та економічним розвитком. Широкомасштабне використання технологій високошвидкісного зв'язку та інтернету є каталізатором розвитку ІКТ-проектів, а також забезпечує множинний мультиплікативний ефект для ряду галузей національної економіки, сприяє прискоренню і масштабуванню технологічного прогресу й у підсумку забезпечує зростання ВВП як окремих регіонів, так і країни в цілому. Слід також враховувати, що країни, що розвиваються, з більш досконалою телекомунікаційною інфраструктурою здатні залучити більше аутсорсингових компаній та іноземних інвестицій.

Вивчення рівня мережевої готовності країн, що розвиваються, оцінка його впливу на економіку країни дозволяють встановити ступінь залежності добробуту населення від інформатизації суспільства. Таким чином, ефективно використання міжгалузевих потенціалів ІКТ і впровадження інноваційних користувальницьких інструментів зокрема створює платформу для:

- 1) поліпшення телекомунікаційної інфраструктури, що створює основу для надання нових сервісів для надання послуг населенню, діяльності локального бізнесу та державних установ у рамках відносин G2B і G2C;
- 2) підключення до соціальної активності та активності бізнесу віддалених регіонів і їх населення, діяльності локального бізнесу та державних установ;
- 3) підвищення ефективності державного управління економікою і соціальною сферою, діяльності локального бізнесу та держустанов;
- 4) прискорення інформаційного обміну, поширення сервісів і поява нових форм комунікацій між різними економічними агентами, з іноземними партнерами, органами влади, освітніми та медичними установами тощо (наприклад, e-Business, e-Government, e-Education, e-Banking, e-Commerce, e-Health та ін.).

В умовах України «зелені» технології на сьогодні також є важливим інструментом розвитку цілого спектру галузей, стан у яких безпосередньо впливає на економічну безпеку та комфорт середовища проживання. До таких у першу чергу слід віднести будівельний сектор, енергетичний комплекс, транспорт і галузі управління відходами. Окреслені галузі тісно перетинаються, що дозволяє розглядати зелені технології як міжгалузевий інструмент розвитку.

Висновки. Удосконалення інноваційної політики та гармонізацію розвитку національної інноваційної системи необхідно реалізовувати шляхом вибору стратегії оптимізації ресурсного забезпечення, розробки цільових інструментів і пошуку нових напрямків інноваційного розвитку на основі максимізації їх синергії. Керуючі впливи слід направити на зміцнення взаємозалежності та синергії складових національної інноваційної системи через використання комплекс-

су горизонтальних інструментів координації. Зазначена політика має підтримуватися реалізацією заходів щодо моніторингу технологічних трендів на національному та глобальному рівнях, підвищення попиту на інновації, зміцнення комунікацій і взаємодії між різними складовими національної інноваційної системи.

У подальших дослідженнях передбачається проаналізувати іноземний досвід і розробити базові алгоритми ефективного вибору пріоритетів інноваційної складової національної безпеки з урахуванням міжнародного чинника; обґрунтувати стратегії розвитку пріоритетів інноваційного розвитку України з урахуванням вимог моделі інтегрованого інноваційного процесу.

Література

1. Прокопенко О.В., Омеляненко В.А. Міжнародний фактор забезпечення технологічної безпеки держави // Економічна безпека держави: міждисциплінарний підхід: колективна монографія / За наук. ред. д.е.н., проф. Хлобистова Є.В. – Черкаси, 2013. – С. 89–98.
2. Omelyanenko V. A. Innovation priorities optimization in the context of national technological security ensuring // Marketing and management of innovations. – 2016. – № 4. – pp. 226–234.
3. Omelyanenko V. A. Analysis of Potential of International Inter-Cluster Cooperation in High-Tech Industries // International Journal of Econometrics and Financial Management. – 2014. – Vol. 2, No. 4. – pp. 141–147.
4. Dobni Brooke C. Achieving synergy between strategy and innovation: The key to value creation // International Journal of Business Science and Applied Management. – 2010. – Vol. 5, Iss. 1. – pp. 49–58.
5. Zhang H. Research on Influence Factors of Synergy of Enterprise Technological Innovation and Business Model Innovation in Strategic Emerging Industry // International Conference on Management Science and Management Innovation (MSMI 2015). – Atlantis Press, 2015. – pp. 439–444.
6. Семенов А.И. Влияние объективных экономических законов на функционирование национальной инновационной системы [Электронный ресурс] // Современные научные исследования и инновации. – 2014. – № 3. – Режим доступа: <http://web.snauka.ru/issues/2014/03/31848>
7. Гирифельд А. Индустриализация АПК [Электронный ресурс] // LB.ua. (Бизнес). – 20 февраля 2017. – Режим доступа: https://lb.ua/economics/2017/02/20/359120_-industrializatsiya_apk.html
8. Omelyanenko V. Preconditions analysis of using of technological package concept for development strategy of space metallurgy // Metallurgical and Mining Industry. – 2015. – No. 8 – pp. 508–511.
9. BILAT-USA Analysis of S&T Priorities in Public Research in Europe and the USA [Электронный ресурс]. – 2010. – Режим доступа: http://archive.euussciencetechnology.eu/uploads/docs/M3_PrioritySetting_EUUS_final20122010.pdf
10. Холмецкий К. А. Влияние межотраслевой диффузии технологий на экономический рост Республики Беларусь // Журнал международного права и международных отношений. – 2006. – № 1. – С. 88–93.
11. The 2016 Global Manufacturing Competitiveness Index. Deloitte Touche Tohmatsu Limited. – London: The Creative Studio at Deloitte, 2016.
12. Елхина И. А. Структурные сдвиги в контексте технологических укладов: содержание, механизм, особенности [Электронный ресурс] // Современные проблемы науки и образования. – 2013. – № 5. – Режим доступа: www.science-education.ru/111-10721

References

1. Prokopenko O. V., Omelyanenko V. A. "Mizhnarodnyj faktor zabezpechennja tehnologichnoi' bezpeky derzhavy." Ekonomichna bezpeka derzhavy: mizhdyscyplinarnyj pidhid, 2013.
2. Omelyanenko V. A. "Innovation priorities optimization in the context of national technological security ensuring." *Marketing and management of innovations*, 2016.
3. Omelyanenko V. A. "Analysis of Potential of International Inter-Cluster Cooperation in High-Tech Industries." *International Journal of Econometrics and Financial Management*, 2014.
4. Dobni Brooke C. "Achieving synergy between strategy and innovation: The key to value creation." *International Journal of Business Science and Applied Management*, 2010.
5. Zhang H. "Research on Influence Factors of Synergy of Enterprise Technological Innovation and Business Model Innovation in Strategic Emerging Industry." *International Conference on Management Science and Management Innovation (MSMI 2015)*. Atlantis Press, 2015.
6. Semenov A. I. "Vliianie obektivnyh ekonomicheskikh zakonov na funkcionirovanie nacionalnoj innovacionnoj sistemy." *Sovremennye nauchnye issledovanija i innovacii*, 2014.
7. Girchfeld, A. "Industrializacija APK." LB.ua. (Bisnes), 2017. Available at: https://lb.ua/economics/2017/02/20/359120_industrializatsiya_apk.html
8. Omelyanenko V. "Preconditions analysis of using of technological package concept for development strategy of space metallurgy." *Metallurgical and Mining Industry*, 2015.
9. BILAT-USA. "Analysis of S&T Priorities in Public Research in Europe and the USA", 2010.
10. Kholmec'kiy K. A. "Vlijanie mezhotraslevoj diffuzii tehnologij na jekonomicheskij rost Respubliki Belarus." *Zhurnal mezhdunarodnogo prava i mezhdunarodnyh otnoshenij*, 2006.
11. "The 2016 Global Manufacturing Competitiveness Index". Deloitte Touche Tohmatsu Limited. London: The Creative Studio at Deloitte, 2016.
12. Elkhina I. A. "Strukturnye sdvigi v kontekste tehnologicheskikh ukладov: sodержanie, mehanizm, osobennosti." *Sovremennye problemy nauki i obrazovanija*, 2013.

СТРАТЕГИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ ОБЕСПЕЧЕНИЯ СИНЕРГИИ ИННОВАЦИОННЫХ ПРИОРИТЕТОВ

Омельяненко В. А., канд. экон. наук,
преподаватель кафедры экономической
теории, Сумский государственный уни-
верситет

Аннотация. Статья посвящена анализу теоретических аспектов определения приоритетов инновационного развития и обеспечения их синергии на основе межотраслевых связей. Управление инновационной системой предложено рассматривать на основе законов развития и синергии. На примере АПК рассмотрены основные аспекты инновационной безопасности отрасли и рассмотрена роль межотраслевых инновационных связей. Проанализированы основные проблем инновационного развития Украины, что основываются на основе межотраслевого взаимодействия. Определена роль межотраслевого трансфера технологий как инструмента реализации инновационных приоритетов. Предложена схема обоснования инновационных приоритетов на основе системного анализа потребностей экономи-

ки, міжкластерних зв'язей і міжнародного впливання. Розглянуто потенціал інформаційно-комунікаційних і зелених технологій в контексті інноваційного розвитку.

Ключевые слова: стратегія, інноваційні пріоритети, міжотраслевої трансфер технологій, синергія, стратегічне управління.

THE STRATEGIC ASPECTS OF AN INNOVATION PRIORITIES SYNERGY ENSURING

V. Omelyanenko, PhD, Sumy State University

Abstract. The article deals with the analysis of the theoretical aspects of innovation development priorities determining and their synergy ensuring based on the intersectoral linkages. Management of innovation system is proposed to be considered from the point of view of the development and synergy laws. On the example of the agricultural sector, the main aspects of industrial innovation security were considered and the intersectoral innovation linkages role is considered. The main problems of innovation development of Ukraine, which are based on the interindustry interactions, are analyzed. The role of the intersectoral technologies transfer as a tool of the innovation development priorities implementing has been defined. A scheme for innovation priorities substantiating based on the system analysis of economy needs, intercluster linkages and international impact is proposed. The capacity of the IT and green technologies in the context of innovation development is considered. It was concluded, that the efforts should be directed on the strengthening of interdependence and synergy of the components of the national innovation system through the use of complex tools of horizontal coordination and resource support optimization.

Keywords: strategy, innovation priorities, intersectoral technology transfer, synergy, strategic management.

Стаття надійшла до редакції 31.03.2017

УДК 330.8, 338.2

Смолін Ігор Валентинович*
Дрінь Олег Ярославович**

АНАЛІТИЧНА ПАРАМЕТРИЗАЦІЯ СТРАТЕГІЧНОЇ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА НА ПРОДУКЦІЙНО-ВИРОБНИЧОМУ РИНКУ

Анотація. Представлено авторське бачення суті стратегічної конкурентоспроможності підприємства та визначено ознаки її прояву. Доведено необхідність часової конкретизації стратегічної конкурентоспроможності суб'єкту ринку на основі з'ясування тривалості стратегічного періоду. Обґрунтовано

* **Ігор Валентинович Смолін** – доктор економічних наук, професор кафедри стратегії підприємств, ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана» ismolin1980@gmail.com

** **Олег Ярославович Дрінь** – кандидат економічних наук, генеральний директор ТОВ «Ейч Ті Україна»